

Przedmiot

Oparte na art 278 TFUE żądanie zmierzające z jednej strony do zawieszenia wykonania decyzji Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA), działającej w imieniu i na rachunek Komisji, z dnia 19 i 22 stycznia 2021 r. w przedmiocie nieprzyjęcia oferty skarżącej dotycząca zamówienia publicznego 2018/S 091–206089 oraz udzielenia zamówienia dwóm innym oferentom jak również, z drugiej strony, nakazanie Komisji udzielenia dostępu do dokumentów przetargowych.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Postanowienia z dnia 31 stycznia 2021 r., OHB System/Komisja (T 54/21 R) i z dnia 26 lutego 2021 r., OHB System/Komisja (T 54/21 R) zostają uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Airbus Defence and Space GmbH, która ponosi koszty związane z jej wnioskiem o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 26 maja 2021 r. – Darment / Komisja**(Sprawa T-92/21 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Środowisko naturalne – Fluorowane gazy cieplarniane – Rozporządzenie (UE) nr 517/2014 – Wprowadzenie do obrotu wodorofluorowęglowodorów – Decyzja nakładająca sankcję na przedsiębiorstwo, które przekroczyło przydzielony mu kontyngent – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak pilnego charakteru]

(2021/C 278/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Darment Oy (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel: adwokat C. Ginter)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. De Meester i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 279 TFUE żądanie, po pierwsze, nakazania Komisji, aby w odniesieniu do roku 2021 i do następnych okresów przydziału zaprzestała stosowania wobec skarżącej sankcji na podstawie art. 25 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. 2014 L 150, s. 195) i po drugie, nakazania Komisji, aby przydzieliła skarżącej kontyngent na import luzem wodorofluorowęglowodorów na okres przydziału 2021 i na następne okresy przydziału.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 kwietnia 2021 r. – SE / Komisja**(Sprawa T-223/21)**

(2021/C 278/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SE (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o odrzuceniu jego zgłoszenia na stanowisko COM/2020/1474, o której dowiedział się najpóźniej w dniu 15 września 2020 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 października 2020 r. o odrzuceniu jego wniosku złożonego na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego w sprawie jego uprawnienia do ubiegania się o awans oraz o przeniesienie na inne stanowisko lub o zmianę zaszeregowania;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 18 stycznia 2021 r. i z dnia 3 marca 2021 r., oddalających zażalenia skarżącego, odpowiednio, z dnia 16 września 2020 r. i z dnia 2 listopada 2020 r.;
- zasądzenie naprawienia szkody majątkowej wynikającej z utraty szansy otrzymania zatrudnienia na stanowisku COM/2020/1474 od dnia 1 września 2020 r., zgodnie z szacunkami skargi;
- zasądzenie naprawienia szkody majątkowej wynikającej z utraty szansy otrzymania awansu od dnia 16 maja 2020 r., zgodnie z szacunkami skargi;
- zasądzenie naprawienia szkody majątkowej wynikającej z utraty szansy zastania zatrudnionym na stałe urzędnikiem dzięki udziałowi w konkursach wewnętrznych zastrzeżonych dla personelu tymczasowego podlegającego art. 2 lit. b) WZIP [zwanego dalej „personelem tymczasowym 2(b)"] szczebla AD, zgodnie z szacunkami skargi;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi w sumie osiem zarzutów, podzielonych na dwie grupy.

Pierwsza grupa zarzutów skargi obejmuje zarzuty skierowane przeciwko odrzuceniu jego zgłoszenia na stanowisko COM/2020/1474, natomiast druga grupa zarzutów skargi jest skierowana przeciwko decyzji o pozbawieniu go możliwości awansu, zmiany zaszeregowania, zmiany klasyfikacji lub obsadzenia na innym stanowisku.

1. Zarzut pierwszy (pierwsza grupa zarzutów), dotyczący braku doręczenia decyzji i braku uzasadnienia.

- skarżący podnosi, że w ogóle nie otrzymał oficjalnego powiadomienia w sprawie rozpatrzenia swojego zgłoszenia na stanowisko COM/2020/1474, co jest niezgodne z obowiązkiem przewidzianym w art. 25 akapit drugi regulaminu pracowniczego i obowiązkiem dobrej administracji zapisanym w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W dniu 15 września 2020 r. dowiedział się on, że ktoś inny podjął pracę na tym stanowisku w charakterze członka personelu tymczasowego 2(b). Decyzja ta nie została też należycie uzasadniona.

2. Zarzut drugi (pierwsza grupa zarzutów), dotyczący tego, że odrzucenie jego zgłoszenia na stanowisko COM/2020/1474 jest niezgodne z prawem, ponieważ jest ono oparte na nieprawidłowej wykładni art. 8 akapit drugi i art. 10 ust. 3 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (WZIP) – Naruszenie art. 8 akapit drugi i art. 10 ust. 3 WZIP, umowy ze skarżącym i interesu służby.

- z korespondencji elektronicznej wynika, że administracja żywi błędne przekonanie, iż członek personelu tymczasowego nie może otrzymać w Komisji drugiej umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego w czasie swojego przebiegu kariery zawodowej oraz że na podstawie art. 8 akapit drugi WZIP członek personelu tymczasowego (TA2(b)) może mieć tylko jedną umowę. Jednak skarżący twierdzi, że nic w WZIP nie potwierdza takiego poglądu.

3. Zarzut trzeci (pierwsza grupa zarzutów), dotyczący postępowania niezgodnie z utrwaloną praktyką administracyjną, nierównego traktowania i dyskryminacji ze względu na wiek.
 - skarżący podnosi, że członkowie personelu tymczasowego 2(b) byli wielokrotnie przenoszeni na inne stanowiska o innym zakresie zadań i obowiązków bez potrzeby zawierania nowej umowy, np. w ramach Junior Professionals Program (JPP).
4. Zarzut czwarty (pierwsza grupa zarzutów), dotyczący braku przejrzystości, pozbawienia prawa do bycia wysłuchanym oraz do skutecznego środka prawnego.
 - skarżący podnosi, że administracja nie postępowała w sposób przejrzysty przy prowadzeniu tego postępowania. Stosowała budzące wątpliwości praktyki proceduralne, skutkujące pozbawieniem skarżącego prawa do bycia wysłuchanym i możliwości skorzystania ze skutecznego środka prawnego.
5. Zarzut pierwszy (druga grupa zarzutów), dotyczący nieprawidłowej wykładni art. 8 akapit drugi i art. 10 ust. 3 WZIP – Naruszenie art. 8 akapit drugi i art. 10 ust. 3 WZIP, umowy ze skarżącym i interesu służby.
 - skarżący podnosi, że stanowisko administracji polegające na pozbawieniu go możliwości awansu, zmiany zaszerogowania, zmiany klasyfikacji i obsadzenia na innym stanowisku jest oczywiście błędne i pozbawione podstawy prawnej ze względów przedstawionych powyżej w związku z pierwszą zaskarżoną decyzją.
6. Zarzut drugi (druga grupa zarzutów), dotyczący nierównego traktowania i dyskryminacji ze względu na wiek w stosunku do członków personelu tymczasowego 2(b) Komisji.
 - w odniesieniu do tego, czy skarżący kwalifikuje się do ubiegania się o inne stanowiska dla członków personelu tymczasowego i otrzymania zatrudnienia na takich stanowiskach, szczególności co się tyczy wolnych stanowisk dla personelu tymczasowego 2(b) WZIP, skarżący podnosi, że administracja stosuje dyskryminację między kandydatami JPP będącymi też członkami personelu tymczasowego 2(b) a skarżącym, który także jest członkiem personelu tymczasowego 2(b).
7. Zarzut trzeci (druga grupa zarzutów), dotyczący nierównego traktowania członków personelu tymczasowego 2(b) różnych organów Unii.
 - możliwość awansowania członków personelu tymczasowego 2(b) została wyraźnie uznana przez inne instytucje i organy Unii. Poprzez brak prowadzenia postępowań w sprawie awansu i zapewnienia takiego samego prawa do awansu członkom personelu tymczasowego 2(b), Komisja Europejska traktuje tych członków personelu tymczasowego w sposób mniej korzystny niż inne instytucje i organy.
8. Zarzut czwarty (druga grupa zarzutów), dotyczący nierównego traktowania członków personelu tymczasowego 2(b) i innych członków personelu tymczasowego Komisji.
 - w odniesieniu do awansu lub zmiany klasyfikacji, brak prowadzenia przez administrację postępowań w sprawie awansu lub dopuszczenia indywidualnych awansów prowadzi do nierównego traktowania skarżącego, będącego członkiem personelu tymczasowego 2(b), i innych kategorii personelu tymczasowego, a zwłaszcza personelu tymczasowego podlegającego art. 2 lit. a) i c) WZIP.

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2021 r. – Praesidiad / EUIPO – Zaun (Post)

(Sprawa T-231/21)

(2021/C 278/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Praesidiad Holding (Zwevegem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. Rieger-Janson i D. Op de Beeck)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zaun Ltd (Wolverhampton, Zjednoczone Królestwo)